

୨୯ ନଭେମ୍ବର ୨୦୨୪ ଖୁତ୍ବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ, ଇସଲାମାବାଦ୍ ଟିଲ୍‌ଫୋର୍ଡ୍

ସୁଲହା ହୁଦେବିୟାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତାରେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜୀବନୀର ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ଅଶହଦୁ ଅଲଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ଓହ୍‌ଦହୁ ଲାଶରିକା ଲହୁ ଓହ୍‌ଶହଦୁ ଅନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅର୍ଦୁହୁ ଓହ୍‌ସୁଲୁହୁ ଅମ୍ମାବାଦ୍ ଫଉଦୁବିଲ୍ଲା ହିମିନଶ୍ ଶୈତା ନିରରଜିମ୍ । ବିସ୍‌ମିଲ୍ଲା ହିରରହେମା ନିରରହିମ୍ । ଅଲହମ୍‌ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ରବ୍‌ବିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ଅରରହମା ନିରରହିମ୍ । ମାଲିକି ସୋମିଦ୍‌ଦିନ୍ । ଇସ୍‌କା ନାବୁଦୁ ଓ ଇସ୍‌କା ନସ୍‌ତଇନ୍ । ଇହ୍‌ଦିନସ୍ ସିରାତଲ୍ ମୁସ୍‌ତକିମ୍ ସିରାତଲ୍ ଲଜିନା ଅନ୍‌ଅମ୍‌ତା ଅଲ୍‌ହିମ୍ ଶୈରିଲ୍ ମରସୁବି ଆଲ୍‌ହିମ୍ ଓଲ୍‌ହାଲ୍‌ଲିନ୍ ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ୍ ଓ ସୁରାଃ ଫାତିହା ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ପ୍ରିୟ ହୁଜୁର ଅନଓର^{ଅ.ବ} କହିଲେ; ସୁଲହା ହୁଦେବିୟାର ଘଟଣା ଚର୍ଚ୍ଚା ଚାଲିଛି । ଆଜି ତାହାର ଅଧିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି, ସେତେବେଳେ ସାହାବାମାନଙ୍କର ପହରା ଦେବା ଡିଡ଼ଟି ଲାଗିଥିଲା । ସେଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ମିଳୁଅଛି ଯେ, ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ} ନିଜ ସହଚରମାନଙ୍କୁ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ପହରା ଦେବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଅତଏବ ପ୍ରତିଦିନ ତିନି ଜଣ ସାହାବା ଜଣକ ପରେ ଜଣେ ପହରା ଦେଉଥିଲେ ।

ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠାରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ହୁଜୁର^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଅନୁମତି କ୍ରମେ ମକ୍କାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ । ଆଉ ସେମାନେ ହଜରତ ଉସମାନ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାରେ ମକ୍କାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ ଯେ, ସେମାନେ ଲୁଚିଛପି (ମକ୍କାରେ) ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେହି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୁରେଶକୁ ଖବର ମିଳିଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଧରି ନେଲେ । ସେପଟେ କୁରେଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ବିନ୍ ମୁସେଲମାଃ ଅଟକାଇ ରଖୁଥିବାର ଖବର (ତାଙ୍କୁ) ମିଳି ଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ କୁରେଶର ଆଉ ଏକ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରରେ ସୁସଜ୍ଜିତ ଦଳ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେଲା । ସେମାନେ ତୀର ଓ ପଥର ଫିଙ୍ଗିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ, ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ୧୨ ଜଣ ଅଶ୍ୱାରୋହୀଙ୍କୁ ମୁସଲମାନମାନେ ବନ୍ଦୀ କରିନେଲେ ତେବେ ସେହି ସଂଘର୍ଷରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହଜରତ ଇବ୍‌ନେ ଜୁନେନ୍^{ର.ଅ} ଶହିଦ୍ ହୋଇଗଲେ । କୁରେଶ ତାଙ୍କୁ ତୀର ମାରି ଶହିଦ୍ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ପୁନଶ୍ଚ କୁରେଶ୍ ନିଜର ଏକ ପ୍ରତିନିଧି ଦଳ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୋହେଲ୍ ବିନ୍ ଅମରୋ ସାମିଲ ଥିଲେ । ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ତାଙ୍କୁ ଦୂରରୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ସାହାବାଙ୍କୁ କହିଲେ; ସୋହେଲ୍‌ଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମର ମାମଲା ସହଜ ଓ ସରଳ ହୋଇଯିବ । ସେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି କହିଲେ; ଆପଣଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ଉସମାନ^{ର.ଅ} ଓ ଅନ୍ୟ ଦଶ ଜଣ ସାହାବା କଏଦ ହେବା ଏବଂ ଆମର କିଛି ଲୋକମାନେ ଆପଣଙ୍କର ମୁକାବିଲା କରିବାର ଯେଉଁ ମାମଲା ରହିଛି ସେଥିରେ ଆମର କୌଣସି ପ୍ରତିପତ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି ସାମିଲ ନଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଆମକୁ ତାହାର ଖବର ମିଳିଲା ସେତେବେଳେ ଆମମାନେ ବହୁତ କ୍ଷୁଦ୍ର ହେଲୁ, ଆମେମାନେ ସେଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଜ୍ଞ ଥିଲୁ । ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଅତି ବାଜେ ଯୁବକ ଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଆମର ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଥର ଧରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କ ଗହଣକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ । ପ୍ରତିଉତ୍ତରରେ ମହାଭାଗ କହିଲେ; ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁକ୍ତ କରିବି ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ଆମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ନାହିଁ । ଏଥିରେ ସେମାନେ କହିଲେ; ଅଛା ଠିକ୍ ଅଛି ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେଉଛୁ । ଅତଏବ କୁରେଶ୍ ହଜରତ ଉସମାନ^{ର.ଅ} ଓ ଅନ୍ୟ ଦଶଜଣ ସାହାବାଙ୍କୁ ଫେରସ୍ତ କରିଦେଲେ ।

ସେତେବେଳେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିପକ୍ଷର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଦେଲେ ।

ଯେପରିକି ଚର୍ଚ୍ଚା ହୋଇଥିଲା ଯେ, ହଜରତ ଉସମାନ^{ର.ଅ}ଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ଧରି ନେଇଥିଲେ । ଆଉ ଯେତେବେଳେ ସେହି ସୁତନା ମହାଭାଗଙ୍କୁ ମିଳିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସାହାବାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ବୈଅଡ, ପ୍ରତିଜ୍ଞା ନେଲେ, ଯାହାର ନାମ ବୈଅଡେ ରିଜିଷ୍ଟ୍ରାନ୍ । ଯେତେବେଳେ କୁରେଶ୍‌ଙ୍କୁ ହୁଦେବିୟାର ଉକ୍ତ ବୈଅଡର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଖବର ମିଳିଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ଉଠିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବରିଷ୍ଠ ପରାମର୍ଶଦାତାମାନେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଲେ ଯେ, ଏବେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଧି କରିବା ଉଚିତ୍ ହେବ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ସନ୍ଧି କର କି ଏହି ବର୍ଷ ଆପଣମାନେ ଫେରିଯାନ୍ତୁ, ହିଁ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ପୁନର୍ବାର ଆସି ମକ୍କାରେ ତିନି ଦିନ ଅବସ୍ଥାନ କରିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଆପଣ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ନିକଟରେ ଜଣେ ଆରୋହଣକାରୀର ଆବଶ୍ୟକ ଅସ୍ତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ମିଆନ୍‌ରେ ସୁପ୍ତ ଖଣ୍ଡା (ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର) ନଥିବ ।

ସୁଲହା ହୁଦେବିୟା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର ଅହେମଦ ସାହେବ ଏପରି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସୋହେଲ୍ ଆସିଲା ଏବଂ ଆସିବା ମାତ୍ରେ ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ କହିଲା; ଆସନ୍ତୁ ପରସ୍ପର ସହିତ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆମେ ସନ୍ଧି କରିନେବା । ଏଥିରେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ କହିଲେ; ଆମେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଧି ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ । ସେଥିଅନ୍ତେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ନିଜ ସେକ୍ରେଟେରୀ ହଜରତ ଅଲୀ^{ର.ଅ}ଙ୍କୁ ଡାକିଲେ । ଯେହେତୁ ସର୍ତ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏକ ସାଧାରଣ ଯୁକ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ହୋଇସାରିଥିଲା ଏବଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟାତ୍ମକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଘଟଣାସ୍ଥଳେ ହିଁ ସ୍ଥିର ହେବାର ଥିଲା, ତେଣୁ ଲିପିକାର (ଲେଖାଳୀ) ଆସିବା ମାତ୍ରେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} କହିଲେ; ଲେଖ- ବିସ୍ମିଲ୍ଲା ହିର୍ରହ୍ମା ନିର୍ରହ୍ମା । ସୋହେଲ୍ ଯେ ସନ୍ଧି ପାଇଁ ତ ରାଜି ଥିଲା କିନ୍ତୁ କୁରେଶ୍‌ର ଅଧିକାର ପ୍ରତି ଅତି ଯତ୍ନବାନ ଓ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରକ୍ଷା କରିବା ପ୍ରତି ବିଶେଷ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରୁଥିଲା । ସେ ଆରବବାସୀଙ୍କ ପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରଥା ମୁତାବକ ବେଇସ୍‌ମିକା ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ଲେଖିବାକୁ ଜିଦି ଧରିଲା । ଅପରପାର୍ଶ୍ଵରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସକାଶେ ମଧ୍ୟ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ସମ୍ମାନ ଓ ଧାର୍ମିକ ଗରିମା ରକ୍ଷା କରିବାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି (ଉକ୍ତିର) ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା କଥା ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ଚକିତ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ; ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ବିସ୍ମିଲ୍ଲା ହିର୍ରହ୍ମା ନିର୍ରହ୍ମା ହିଁ ଲେଖିବୁ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ} ଏହା କହି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ନିରବ କରିଦେଲେ ଯେ, ନା ଏଥିରେ କିଛି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ । ଯେପରି ସୋହେଲ୍ କହୁଛନ୍ତି ସେହିପରି ଲେଖିଦିଅ । ତହିଁପରେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} କହିଲେ; ଲେଖ- ଏହି ରୁକ୍ତି ଯାହାକି ମୁହମ୍ମଦ ରସୁଲୁଲ୍ଲା^{ସ.ଅ} କରୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ସୋହେଲ୍ ପୁନଶ୍ଚ ଅଟକାଇ କହିଲା; ଆମେ ଏହି “ରସୁଲୁଲ୍ଲା” ଶବ୍ଦ ଲେଖିବାକୁ ଦେବୁ ନାହିଁ । ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ} କହିଲେ; ଆପଣମାନେ ସ୍ଵୀକାର କର ଅବା ନକର, ମୁଁ ଅଲ୍ଲା^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ଦୂତ । କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ମୁଁ ମୁହମ୍ମଦ୍ ବିନ୍ ଅବୁଲ୍ଲା^{ସ.ଅ} ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ତେଣୁ ଚାଲ ଏପରି ହିଁ ଲେଖିଦିଅ । ଏହିସ୍ଥଳେ ଆପଣଙ୍କ ଲିପିକାର ହଜରତ ଅଲୀ^{ର.ଅ}ଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସର ଗରିମା ଚର୍ଚ୍ଚା ହୋଇଛି ଯେ, ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ନାମରୁ “ରସୁଲୁଲ୍ଲା” ଶବ୍ଦ କାଟିବାକୁ ସେ ପସନ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ମହାଭାଗ ସ୍ଵୟଂ ସେହି ଶବ୍ଦଟିକୁ କାଟିଦେଲେ ।

ଏହି ଅବସରରେ ହଜରତ ଉମର^{ର.ଅ}ଙ୍କ ଉତ୍ତେଜନା ଓ ଉତ୍ସାହର ଚର୍ଚ୍ଚା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ହଜରତ ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ^{ର.ଅ} ଉକ୍ତ ଘଟଣାକୁ ଅବୁବକର୍ ସିଦିକ୍^{ର.ଅ}ଙ୍କ ଉତ୍ତମ ସ୍ଵଭାବ ମାଧ୍ୟମରେ ଏପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଏକଦା ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ସାହାବାଙ୍କୁ ସମୋଧୃତ କରି କହିଲେ; ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ଆଦେଶ ଦେଇଛି କିନ୍ତୁ (ତାହା ପାଳନ କରିବାରେ) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ଠାବାନମାନେ ବି କେତେକ ସମୟରେ ଅସନ୍ତୋଷ ମନୋଭାବ ପ୍ରକଟ କରିବା ପରିଲକ୍ଷିତ କରିଛି ଯେବେ କି ଅବୁବକର୍କ ଠାରେ ସେପରି ଲକ୍ଷଣ କଦାପି ଅବଲୋକନ କରି ନାହିଁ ।

ଚୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସ୍ଥିର ହେବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର ଅହେମଦ ସାହେବ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି, ସେ ଜାହା ହେଉ ଅନେକ ତର୍କବିତର୍କ ପରେ ଚୁକ୍ତିପତ୍ର ସାକ୍ଷାରିତ ହେଲା ଏବଂ ପାଖାପାଖି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାରେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ} ନିଜ କଥାକୁ ବାଦ ଦେଇ କୁରୈଶର ଜିଦିଖୋର କଥାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିନେଲେ ଏବଂ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନ୍ତର୍ଗତ ନିଜର ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ସହିତ ସମ୍ପାଦନ କଲେ । ଉକ୍ତ ଚୁକ୍ତିନାମାର ଦୁଇଗୋଟି ନକଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା ଏବଂ ସାକ୍ଷୀ ରୂପେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ମାନ୍ୟଗଣ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେଥିରେ ନିଜର ହସ୍ତାକ୍ଷର କଲେ । ଏହା ସମ୍ପନ୍ନ ହେବା ପରେ ସୋହେଲ୍ ବିନ୍ ଅମରୋ ଚୁକ୍ତିପତ୍ରର ଗୋଟିଏ ନକଲ ନେଇ ମକ୍କା ଆଭିମୁଖେ ବାହାରି ଗଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ନକଲଟି ମହାଭାଗଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଥିଲା ।

ଏହି ଅବସରରେ ସାହାବାମାନଙ୍କର ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତତାର ମଧ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚା ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ସେହି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବିରତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ନିଜ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ; ଉଠ ! ନିଜ ଓଟଗୁଡ଼ିକୁ ଡେବହ୍ କରିଦିଅ ଓ ନିଜ ମୁଣ୍ଡନ କରିନିଅ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଛିଡ଼ା ହେଲେ ନାହିଁ । ଏପରିକି ଆପଣ ସେହି କଥା ତିନିଥର ପୁନରାବୃତ୍ତି କଲେ । ସାହାବାଙ୍କର ଏହି ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ (ଭୀଷଣ) ଧକ୍କା ଲାଗିଲା, ତେଣୁ ଆପଣ ନିରବତାର ସହିତ ନିଜ ଶିବିରକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଶିବିରରେ ଆପଣ^{ସ.ଅ}ଙ୍କର ସହଧର୍ମିଣୀ ଉନ୍ନେ ସଲ୍ମା^{ସ.ଅ} ଯେ କି ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଚକ୍ଷଣ ଓ ବୁଦ୍ଧିମତୀ ମହିଳା ଥିଲେ, ସେ ସେହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଅବଲୋକନ କରୁଥିଲେ । ସେ ନିଜ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଓ ଅତି ଅନୁରାଗୀ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଚିନ୍ତିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଭିତରକୁ ଆସିବା ଦେଖିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୁଖରୁ ଚିନ୍ତା ଓ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ମନକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ବାରି ସହାନୁଭୂତି ତଥା ପ୍ରୀତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ କହିଲେ; ହେ ଅଲ୍ଲୀଃଙ୍କ ରସୁଲ ! ଆପଣ ଦୁଃଖ ଓ ମନସ୍ତାପ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଆପଣ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ଅମାନ୍ୟ ଓ ଅବଜ୍ଞକାରୀ କଦାପି ନୁହନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହି ଚୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସେମାନଙ୍କୁ ହତୋତ୍ସାହିତ କରି ଦେଇଛି । ସୁତରାଂ ଆପଣଙ୍କୁ ମୋର (ସବିନୟ) ପରାମର୍ଶ କି ଆପଣ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି କୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ, ବରଂ ନିରବତାର ସହିତ ବାହାରକୁ ଯାଇ ନିଜ ପଶୁ ବଳି ଦେଇ ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜର ମୁଣ୍ଡନ କରି ନିଅନ୍ତୁ । ତା'ପରେ ଦେଖିବେ ଆପଣଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ଆପଣଙ୍କର (ନିଷ୍ଠ) ଅନୁସରଣ କରିବେ । ଏହି ମତ୍ତବ୍ୟ ମହାଭାଗଙ୍କ ମନକୁ ପାଇଲା ଏବଂ ଆପଣ^{ସ.ଅ} ତଦନୁରୂପ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କଲେ ।

ବର୍ଣ୍ଣିତ ରହିଛି ଯେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲା^{ସ.ଅ} ହୁଦେବିୟାରେ ୧୯ଦିନ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ ଯେ ଆପଣ^{ସ.ଅ} ୨୦ଟି ରାତ୍ରି ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ ଓ ଉସଫାନ (ଅଞ୍ଜଳ) ନିକଟରେ କୁରାଉଲ୍ ଗମିମ୍ ଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେତେବେଳେ ରାତି ପାହି ଯାଇଥିଲା । ସେଠାରେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ଘୋଷଣା କରି ସମସ୍ତ ସାହାବାଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କଲେ, ଆଉ କହିଲେ; ଆଜି ରାତିରେ ମୋ ଉପରେ ଏକ ସୁରଃ (ସୁରେ ଫତ୍ହା) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି । ଯାହାକି ମୋତେ ସଂସାରର ସକଳ ବସ୍ତୁ ଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ । ଯେତେବେଳେ ଆପଣ (ସୁରେ ଫତ୍ହାର ୨ ରୁ ୪ ଓ ୨୮ ନମ୍ବର ଆୟତ୍) ଆବୃତ୍ତି କରି ସାହାବାଙ୍କୁ ଶୁଣାଇଲେ ସେତେବେଳେ ଯେହେତୁ କେତେକ ସାହାବାଙ୍କ ମନରେ ଏଯାବତ୍ ସୁଲହା ହୁଦେବିୟାର ବିଦୁଷ୍ଟା ଭାବ ବାକି ରହିଥିଲା । ସେମାନେ ଆଚମ୍ବିତ ହୋଇ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ, ଏମିତି ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ତ ଆମେ ପତିତ ଓ ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଫେରୁଅଛେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ଆମକୁ ବିଜୟର ଶୁଭେସ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ଏପରିକି କେତେକ ବ୍ୟଗ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହାବା ଏପରି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ନିଜ ମୁଖରୁ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଦେଲେ ଯେ, କ'ଣ ଏହା ବିଜୟ ? ଆମେ ତ ବୈତୁଲ୍ଲା^{ସ.ଅ}ର ପରିକ୍ରମା କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ରହି ଫେରୁଅଛେ । ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ସେହି କଥାର ଜ୍ଞାତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ^{ସ.ଅ} ଭୀଷଣ କ୍ଷୋଭ (ଅସତୋଷ) ପ୍ରକାଶ କଲେ ଏବଂ ଏକ

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଅଭିଭାଷଣରେ ବେଶ୍ ଆବେଗପୂର୍ଣ୍ଣତାର ସହିତ କହିଲେ; ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସଭ୍ୟ ଓ ଅନୁଚିତ୍ ଆପତ୍ତି । କାରଣ କୁରେଶ୍ ଯେ କି ଆମ ବିପକ୍ଷରେ ରଣଭୂମିରେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଥିଲେ ସେମାନେ ସ୍ୱୟଂ ସେଥିରୁ ବିରତ ହୋଇ ସନ୍ଧି କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲେ । ଆଉ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମକ୍କାର ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରିଦେବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମଧ୍ୟ କଲେ ଏବଂ ଆମେ ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତାର ସହିତ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କ ଉପଦ୍ରବରୁ ମୁକୁଳି ତଥା ଆସନ୍ତାରେ ବିଜୟର ସୁସମାଚାର ଲାଭ କରି ଫେରୁଅଛେ । ସୁତରାଂ ନିସନ୍ଦେହରେ ଏହା ଏକ ମହାନ ବିଜୟ । କ'ଣ ତୁମେମାନେ ସେହି ଦୃଶ୍ୟକୁ ପାସୋରି ଯାଇଛ ଯେତେବେଳେ କୁରେଶ୍ ଓହ୍ଲାଇ ଓ ଏହଜାବ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆମ ଉପରେ ଚଢ଼ାଉ କରିଥିଲେ । ଆଉ ଏହି ଭୂପୃଷ୍ଠ ବ୍ୟାପକ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଂକ୍ରୁଚିତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତୁମର ଚକ୍ଷୁ ଚକିତ ରହି ଯାଇଥିଲା, ତୁମର କଲିଜା ତୁଣ୍ଡକୁ ଆସି ଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆଜି ସେହି କୁରେଶ୍ ତୁମ ସହିତ ଶାନ୍ତିରୁକ୍ତି ସାକ୍ଷର କରିଛନ୍ତି । ସାହାବାମାନେ କହିଲେ; ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ୍! ଆମେମାନେ ବୁଝିଗଲୁ । ଆମେମାନେ ବୁଝିଗଲୁ । କାରଣ ମହାଭାଗଙ୍କ ଦୂରଦୃଷ୍ଟି ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚୁ ଅଛି ଆମେ ବା କିପରି ତାହା ନିକଟତର ହୋଇପାରିବୁ ।

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{୧.୩} ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ହୁଦେବିୟାର ଘଟଣାକୁ ପରାକ୍ରମୀ ଅଲ୍ଲାଃ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଜୟ ନାମରେ ନାମିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ଦର୍ଶାଇ ଦେଲେ; ଇନ୍ନା ଫତହ୍ନା ଲକା ଫତହ୍ନା ମୁବିନା ସେହି ବିଜୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଧିକାଂଶ ସାହାବା ଅଜ୍ଞାତ ଥିଲେ । ବରଂ କେତେକ କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ତ ଏହି ଘଟଣାରେ ବିପଥଗାମୀ ପାଲଟି ଗଲେ କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ତାହା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଜୟ ଥିଲା । ଯଦିତ ତାହାର ପରିଶାମ ଦୂରନ୍ତର ଓ ଗଭୀର ଥିଲା । ଅଲ୍ଲାମା (ପଣ୍ଡିତ) ବଲାଜରି^{୧.୩} ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି- ଉକ୍ତ ସନ୍ଧିର ଅନେକ (ସକାରାତ୍ମକ) ପରିଶାମ ଓ ପ୍ରଭାବ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ଅର୍ଥାତ୍ ପରିଶେଷରେ ମୁସଲମାନମାନେ ମକ୍କା ବିଜୟ କରିନେଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ମକ୍କାବାସୀ ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ଦିକ୍ଷିତ ହୋଇଗଲେ । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{୧.୩} ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ସୁଲହା ହୁଦେବିୟାର କଲ୍ୟାଣମୟ ପରିଶାମ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଏହା ଥିଲା ଯେ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{୧.୩}ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ମହାଭାଗଙ୍କ ମଧୁର ବଚନ ଶୁଣି ସହସ୍ର ସଂଖ୍ୟାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିଲେ । ଶେଷରେ ମହାମହିମ ହୁଜୁର ଅନଓର^{୧.୩} କହିଲେ; ପରବର୍ତ୍ତୀ ଘଟଣାବଳୀ ଇନ୍ନାଅଲ୍ଲାଃ ଆସନ୍ତାରେ ବର୍ଷନା କରିବି ।

ଅଲ୍ହମ୍ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ନହ୍ମଦୁହୁ ଓ ନସତଇନୁହୁ ଓନସତଗଫିରୁହୁ ଓନୁମିନୁ ବିହି ଓନତଓକକଲୁ ଅଲ୍ଲେହି ଓ ନଉଦୁବିଲ୍ଲା ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନଫୁସିନା ଓ ମିନ୍ ସଇୟାତି ଆମାଲିନା ମଇଁ ସହଦିହିଲ୍ଲା ଫଲାମୁଜିଲ୍ଲା ଲହୁ ଓମଇଁ ସୁଜଲିଲ୍ହୁ ଫଲା ହାଦିୟା ଲହୁ ଓନଶହ୍ଦୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ଓନଶହ୍ଦୁ ଅନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍ଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ । ଇବାଦଲ୍ଲାହି ରହମକୁମୁଲ୍ଲାହା ଇନ୍ନଲ୍ଲାହା ସ୍ୱାମୁରୁବିଲ୍ ଅଦଲେ ଓଲ୍ ଇହ୍ସାନି ଓଇତାଲ୍ଜିଲ୍ କୁରବା ଓସ୍ତନହା ଅନିଲ୍ ଫହ୍ଶାଲ ଓଲ୍ ମୁନକରି ଓଲ୍ ବରଇ ସୁଇଦୁକୁମ୍ ଲଅଲ୍ଲକୁମ୍ ତଜକ୍ କରୁନ୍ ଉୟକୁରୁଲ୍ଲାହା ସୁୟକୁରୁକୁମ୍ ଓଦ୍ତହୁ ସୁସତଜିବ୍ ଲକୁମ୍ ଓଲୟିକୁରୁଲ୍ଲାହି ଅକ୍ବର ।

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a

29th November 2024

Translated to Odia by : Moulavi Anwar Ahmad Khan